

CATALINA MOREY SUAU
Llicenciada en Ciències de l'Educació. ICE-UIB

Llorenç Huguet Rotger

Rector de la UIB

 o és tan picardiós com el rector de Vallfogona, ni tan entremaliat com el rector Don Camillo, de Giovanni Guareschi, però Llorenç Huguet Rotger, rector de la UIB des del juliol de 1995, té algunes qualitats que en aquestes contrades apreciam moltíssim: el seny, la humanitat... La seva persona projecta una irradiació càlida.

La UIB no visqué la crisi dels anys seixanta-cinc i setanta (és massa jove); tampoc hi tingué gaire transcendència el moviment estudiantil de l'any 1968. Creu que és actualment quan la UIB passa per aquesta vicissitud?

Una bona part del conjunt de professors de la UIB sí que va viure la crisi referida i quasi tots recordam el moviment estudiantil de 1968. Jo mateix, a Barcelona; per tant, crec que aquestes vivències són intrínseques del teixit personal d'aquest col·lectiu. Així, la UIB, com a universitat inserida totalment en el conjunt d'universitats europees, no ha de pagar el mossatge ni se sent desplaçada dels moviments socials —universitat és societat— ni de les seves conseqüències.

Universitat d'elit; universitat de masses..., com definiríeu la UIB?

No ens han deixat triar. Com a universitat pública que és, l'hem de considerar de tothom i, per això, més que pensar en elits, hem de fer-ho en termes de donar un servei acadèmic —investigador i docent— i cultural de qualitat.

Molts països han anat redefinint els objectius i finalitats de la universitat (a França la Llei Faure, el 1968; la Llei Savary, el 1984...; a Anglaterra, a Alemanya). Com veuríeu una Llei Aguirre a l'Estat espanyol?

Depèn del contingut de la llei, però els precedents no ens permeten ser gaire optimistes. De tota manera, ja és ben necessària. Ara per ara, però, ens conformaríem de veure plasmats negre sobre blanc els acords que s'han assolit amb la CRUE —Conferència de Rectors de les Universitats Espanyoles— i poder començar un gran debat sobre política universitària; marcant objectius, metodologia, calendari i, és clar, els plans de finançament per assolir els reptes marcats.

Quines carreres us agradaria haver implantat una vegada acabada la vostra legislatura?

Totes aquelles que reclama la societat i que configuren una universitat equilibrada des del punt de vista humanístic, econòmic, jurídic, científic, tecnològic, social. Nosaltres farem una proposta assenyada a través del Consell Social i al Govern li tocarà el torn de decidir.

Parlau-nos de la Universiada 99.

La Universiada va ser un dels primers temes que vàrem haver d'abordar i reconduir. Formava part de l'herència rebuda i, per a nosaltres, estava mal plantejada, ja que implicava una despesa dels recursos propis inacceptable, tal com ja havia fet palès el Consell Social. La reconducció va significar redefinir el nostre paper en les justes dimensions d'acceptació d'uns jocs esportius universitaris, concedits a Ciutat. Per tant, havíem de ser-hi, i col·laborar-hi en els termes que ens fossin més escaients, i obtenir-ne unes instal·lacions esportives per poder fomentar l'esport entre els nostres estudiants, de manera digna.

La Fundació Jocs Universitaris 99, amb l'ajut i la comprensió de l'Ajuntament de Palma, així ho va entendre, i en aquests moments ens trobam amb un projecte finançat pel Consell Superior d'Esports, la Fundació i amb fons

propis —aportació d'un 40%, 40% i 20%, aproximadament i respectivament.

Amb aquesta redefinició, la comunitat universitària s'ha mostrat més receptiva a l'esdeveniment, i una bona part mostra voluntat de participació. Voldria que fossin uns bons jocs esportius i una bona ocasió de convivència i intercanvi cultural entre universitaris d'arreu del món.

Quin disseny de planificació educativa us vàreu plantejar quan vàreu arribar a aquest càrrec?

Ens vàrem marcar l'objectiu de la qualitat; en bona part mesurable per un augment de la productivitat investigadora, una disminució de les ratio alumnes/classe i alumnes/professor i una major experimentalitat i racionalitat dels plans d'estudis.

Aquestes fites ja es van assolint gràcies a l'aplicació del document de plantilles, que, a més de marcar i fixar les obligacions docents, té elements incentivadors de la investigació.

L'avaluació interna duta a terme el curs passat ens indica que som en un bon nivell, però, en aquest cas, sempre ens hem d'exigir més i hem de pensar que el punt d'arribada és, almenys, tan lluny com la lluna.

Què és el que més us agrada i el que menys, del vostre càrrec?

El que més, pensar que form part d'un equip que té com a convenciment que la Universitat és un projecte col·lectiu i que, al llarg del nostre mandat, s'ha imposat com a premissa el servei a la comunitat universitària. Així em sent particip d'un dels projectes més engrescadors de servei públic i que consider d'importància cabdal per al desenvolupament del nostre poble. La meua manera de fer país.

El que menys, cometre errors que amb un diàleg previ s'haguessin pogut evitar.

Les vies d'accés al campus de la UIB: ampliació de la carretera actual, carril de bicicleta, reactivació del tramvia..., un túnel? En quina fase es troben les negociacions amb la Conselleria de Foment. A quins acords es va arribar?

Les vies d'accés a la Universitat és un dels problemes amb què ens trobam i sobre el qual no tenim gaires possibilitats d'intervenció directa, exceptuant la presa de posició un cop presentat el projecte. En aquests moments, el projecte proposa un desdoblament de doble via i una entrada al campus mitjançant una rotonda.

El nostre desideratium era un doble nivell per a la rotonda del camí dels Reis —amb la qual cosa no hi hauria interacció del trànsit del polígon amb el de la carretera de Valldemossa—, ampliar la carretera i corregir alguns punts conflictius del traçat actual. Pensàvem que amb això es resolvia bona part del problema i la resta passava per potenciar el transport públic, sense descartar la idoneïtat d'un tren que enllaçàs el campus amb Son Sardina.

Com quasi sempre, el Govern té la paraula, i nosaltres, com a usuaris, el dret a contestar-la.

Quins manaments aconsellàrieu a un universitari?

Mai m'ha agradat manar a casa d'altri. El meu únic consell, poc savi però efectiu, és que estudiïn allò que els agrada, que aprofitin totes les ocasions per poder intercanviar experiències amb altres universitats i països, i que aprofitin els crèdits de lliure configuració per fer la seva formació més universalista. Que els d'humanitats s'interessin per la ciència i la tecnologia i que els tecnòlegs s'interessin més per les humanitats, cosa que jo no vaig tenir l'oportunitat de fer i ara som penitent de les meves mancances.

Creieu que les darreres reformes dels plans d'estudis possibilitaran una major adaptació al món del treball dels estudiants actuals?

Em sap greu dir-ho. Crec que les reformes actuals són lluny de poder aconseguir-ho.

Sempre hi haurà diferència entre el perfil acadèmic i el perfil professional, però els nous plans han de permetre una major convergència sobretot actuant sobre una planificació de pràctiques en empreses o institucions.

Pens que en un futur hi haurà una redefinició de les carreres universitàries: un cicle d'aprenentatge bàsic (2 anys), una professionalització a través de contractes empresarials i/o institucionals, aprofundiment i revalidació de coneixements (2 anys) i una constant especialització al llarg de la vida.

En aquest disseny, les noves tecnologies tindran un paper cabdal com a eina didàctica de transmissió de coneixements i simulació o virtualització d'experiències reals. L'aprenentatge es podrà fer allà on calgui o es vulgui i amb la periodització a la carta.

El plet que interposaren a l'advocat Lluís Segura per explicar en català, no el remet a un altre període històric?

Per a mi és impensable, i per tant, indesitjable i inútil. Però els fets s'analitzen i no es discuteixen. De l'anàlisi es pot concloure que fou un acte mogut per la intransigència

cia que no respon a plantejaments científics o filològics. Aquests fets no ajuden gens a crear el clima de normalitat lingüística desitjat i em dol, ja que som dels qui, també en el tema lingüístic, pensen que és més important convèncer que vèncer. El convenciment serà més fàcil amb el canvi generacional, per tant, serà normal que ens expressem en català en tot i pertot.

La UIB va fer un manifest de rebuig contra l'atemptat a l'editorial Moll, un comunicat publicat al diari ABC en contra de l'article de la «Plataforma de sa llengo Baleà». Creu que aquesta política lingüística que manté la UIB realment ha incidit entre els mateixos estudiants. És el català la llengua que se sent parlar als passadissos de la UIB?

La política lingüística de la UIB és un derivat agosarat i volgut, i conseqüent amb l'estatut d'autonomia i els mateixos estatuts de la Universitat, que són ben clars en aquest aspecte. El català és la llengua oficial de la Universitat i és, per tant, la llengua vehicular de la seva administració. Als passadissos se sent parlar català i castellà com a expressió de la voluntat individual de cadascú, igual que a les aules. Però cada vegada posam més instruments a l'abast de tothom perquè el català es vagi conformant com la primera llengua també d'ús acadèmic en la transmissió de coneixements.

En el nostre cas, els fets avalen el nostre compromís, i a vegades els fets són més difícils que les manifestacions maximalistes, i també més difícils de donar a conèixer, però sempre més efectius a llarg termini.

El Pla de formació del personal d'administració i serveis; el Pla d'avaluació de la qualitat institucional...; sou el rector dels plans? Quina resposta hi heu obtingut?

La nostra gestió es basa en aquelles coses que són possibles en una planificació que determina les actuacions a curt, mitjà i llarg termini, alhora que permet la participació més plural en la presa de decisions.

Els dos plans que heu esmentat han obtingut un nivell de resposta més que satisfactoria i pensam que la continuïtat de la seva execució és indispensable per millorar la qualitat global de la UIB.

CM. ParcBit.

El ParcBit és un projecte del Govern en el qual la participació de la Universitat serà fonamental per les dues parts. No obstant això, és important assenyalar que l'interès de la Universitat se centra en els aspectes científics, tecnològics i

culturals en els qual puguem coparticipar, però no es pot amagar el recel, fins i tot rebuig, que encara existeix pel que fa al projecte urbanístic. Una jornada d'intercanvi entre Govern i Universitat per tractar aquests aspectes de manera oberta i constructiva pot obrir camins d'entesa.

L'era telemàtica sembla que també va arrelant a la Universitat. Creieu en la seva pervivència i el seu arrelament?

En realitat va arrelar abans que a la resta de la societat. Però avui és un fet que comença a condicionar les nostres vides i els nostres comportaments. La pervivència i l'arrelament estan més que assegurats per l'impacte de les generacions més joves, que l'accepten sense cap complex. I no és una creença; és una constatació.

La universitat darrerament potencia les diferents aules (de Música i de Teatre) i els diferents serveis. Suposen aquests fets que l'equip rectoral fomenta i promou la formació humanística i artística de la comunitat universitària? Creieu que gaudeixen del ressò social que els pertoca?

La UIB manté bastant d'equilibri entre les disciplines científiques, humanístiques, socials i tecnològiques. Pel que fa al cultiu de les humanitats, els estudis de lletres ja compleixen els interessos dels alumnes que estan orientats vers aquestes disciplines. D'altra banda, la nova estructura dels plans d'estudis per crèdits de lliure configuració ofereixen als alumnes poder escollir aquelles assignatures que, malgrat la seva especialitat, els puguin satisfer altres interessos de formació més humanística o artística. Nosaltres donam facilitats perquè així pugui fer-se i volem ampliar-la a ofertes extrauniversitàries.

Les aules de música, teatre..., així com les activitats que s'organitzen dins els departaments, són un complement important de l'oferta cultural i d'aprenentatge que la universitat ofereix. Dins la comunitat universitària solen tenir bastant de ressò i obtenen una participació significativa al campus. A ningú se li escapa que les activitats de la Coral Universitat de les Illes Balears n'és un exemple paradigmàtic.

Les extensions de la UIB a Menorca i Eivissa són realment ramificacions de «lo Pi de Formentor»?

Les illes Balears hem compartit molts moments de la història, però també hem viscut camins ben diferents. Probablement, un patrimoni important de les Illes és la seva pluralitat i riquesa cultural, que les distingeix les unes de les altres. Per a les extensions de la UIB, les ne-

cessitats i les característiques de cada illa són factors determinants a l'hora de fer una planificació de treball. La densitat de població, l'oferta de treball, la demanda cultural..., són diferents d'un lloc a un altre. L'èxit de la nostra gestió dependrà de la capacitat per donar resposta, amb un ampli ventall de possibilitats i d'imaginació, a totes les demandes culturals, acadèmiques i de recerca.

El Campus Extens, situació actual i futura.

Campus Extens és el programa dissenyat per la UIB que s'ha posat en marxa a les extensions de Menorca i d'Eivissa i Formentera. Aquest programa és una aposta per les noves tecnologies i la seva aplicació en el món de l'ensenyament. Combina la docència tradicional amb una nova aposta mixta presencial, amb un material didàctic molt elaborat i el suport tecnològic en tutories, videoconferències, elaboració de treballs, etc. Aquest programa ja ha estat presentat en diferents fòrums acadèmics d'ensenyament superior amb un gran interès pel que suposa d'alternativa per a l'ensenyament del futur més immediat. D'altra banda, el programa Campus Extens, en primer lloc, manté un sistema d'avaluació interna de les mateixes característiques que el que s'aplica als ensenyaments del campus, i en segon lloc, l'estudien diferents experts en el camp de l'educació d'altres universitats.

Una vegada, en un debat radiofònic, titllaven la universitat de l'única institució que actualment manté implantada la jerarquització de classes pròpia del sistema feudal. Què n'opinau?

És curiosa aquesta apreciació. Per a mi és ben al contrari, la universitat com a institució està emparada per la mateixa Constitució i la Llei de reforma universitària la ratifica com una institució lliure en el seu exercici, amb independència i autonomia en la seva gestió, i garanteix una estructura orgànica basada en l'elecció lliure, la representació i la participació de tots els col·lectius que configuren la comunitat universitària. El mateix rector és elegit pel claustre de la universitat, que és l'òrgan amb més representació de la universitat.

Respectant l'esperit de llibertat i treball, amb tota la responsabilitat i confiança que ens dona el fet de ser elegits pels nostres companys, aleshores, es tracta probablement de la institució que més ha d'exercir la democràcia en la seva presa de decisions.

Llorenç Huguet davant el ruixat de preguntes

Si ara us sortís un geni de dins una llampria, quins tres desitjos li demanarieu?

- El desterrament de la violència en favor del diàleg i la tolerància.
- Acabar amb la misèria, la fam i la degradació que pateix una gran part de la humanitat en favor de la solidaritat entre els països.
- El triomf de la cultura i la llibertat com a símptoma que la humanitat progressa.

Per a la UIB:

- Ser capaç de detectar els errors de la nostra gestió i tenir la humilitat de saber corregir-los.
- Refermar el compromís i la il·lusió, amb tots els qui formen part de la UIB, de fer-la excel·lent.
- Que la nostra aposta pel futur de la UIB sigui la millor i que rebi el suport de tota la societat de les Illes.
- Per a mi personalment, un de sol: l'alegria de viure amb els meus i en pau.

De quins dels vostres assoliments estau més cofoi? I què més us agradaria assolir?

Parlant de fets concrets, de tots en general, des de la gestió més insignificant, si hi he pogut satisfer l'objectiu marcat.

Quan vaig prendre possessió del càrrec de rector de la UIB em vaig trobar amb una situació molt crítica i amb conflictes que afectaven els diferents col·lectius de la comunitat universitària, i que en aquell moment transcendien les portes de la mateixa Universitat. Afortunadament, crec que aquesta situació ha anat canviant sensiblement cap a una certa estabilitat. Hem cercat vies de diàleg per resoldre les nostres qüestions, tant acadèmiques com de gestió.

Si no visquéssiu aquí i ara, on i quan us agradaria viure?

Com que som realista i pragmàtic, crec que qualsevol canvi seria per obligació i sé que m'hi adaptaria. Només demanaria que tingués els condicionants suficients per desenvolupar una tasca que m'il·lusionàs tant com la que sempre he fet. De fet, els amics i l'entorn familiar i de treball dels quals ara gaudesc són difícilment superables. Veritablement som dels que creuen que són uns privilegiats de poder viure i conèixer en aquesta nostra terra i mar.

Quines tres persones reals admireu més?

No sóc gaire *divista*, sóc més afeccionat a admirar la gent que tenc més a prop, que no els grans mites. D'altra banda, no admir tant la gent com les seves obres, com els llegats que configuren la humanitat.

Els vostres herois de ficció preferits.

Crec que així com no he contestat la pregunta d'abans, tampoc no puc fer-ho en aquesta.

La vostra idea de felicitat és...

La satisfacció per allò que tenc, i especialment en els moments que som conscients d'aquestes coses tant materials com espirituals. Això em fa ser poc envejós.

Us heu de gastar 10 milions en tres dies. Com ho faríeu?

Així, de sobte, no ho sé, però crec que compartint l'alegria de poder-ho fer trobaria savis consells: algun caprici i unes inversions per al futur.

Quin fet de la història general us hauria agradat canviar?

N'hi ha molts que a tots ens agradaria canviar. Avui mateix, compartim amb la nostra història fets que ens fan avergonyir, a Algèria, als Balcans, al País Basc, sense anar més lluny. Per anar més enrera, la Inquisició, l'holocaust, la Guerra Civil... M'agradaria canviar qualsevol acte de violència o indiferència que es produeix cada dia al nos- tres voltants.

Quin llibre teniu a la capçalera del llit?

Un llibre sobre el futur de les computadores de Beyond.

Què hauríeu triat al lloc de Paris?

La saviesa.

Buda, Crist, Epicur, Horaci o Mahoma?
Crist.

Com voldríeu que us recordassin?
Com algú que ha fet el bé.

Com creieu que serà l'ensenyament del futur?

L'ensenyament del futur, encara més que avui en dia, crec que serà un procés que durarà tota la vida d'una persona. Les noves tecnologies ens donen l'oportunitat d'accedir a més continguts i disciplines de les que tenien generacions anteriors a les nostres. Les fronteres del coneixement hauran caigut si les comunicacions mantenen el seu ritme de creixement i perfeccionament i es fan més accessibles per a tothom. Allò podrà donar una major igualtat d'oportunitats i accés al coneixement per a tots i uns remeis individualitzats i el respecte als interessos de cada home. En tot cas, el factor humà en l'ensenyament directe, pel que té d'estímul, orientació i ajuda a la comprensió, tindrà la mateixa importància que ha tingut sempre.

I com voldríeu que fos?

Que fos com ja he descrit, però que arribàs a tothom.

Un gall o un sebellí?

M'agrada el dia i la nit, i no faig cap renúncia a les 24 hores. ♦

Com es pot col·laborar amb la revista de l'Institut de Ciències de l'Educació?

Les pàgines de la revista de l'Institut de Ciències de l'Educació són obertes a les col·laboracions de les persones que hi puguin estar interessades. Els professionals de tots els nivells educatius podeu fer-nos arribar les vostres experiències i opinions sobre qualsevol tema relacionat amb la pràctica educativa.

Podeu fer-ho a les seccions Panoràmica, amb articles i reflexions sobre l'educació en general, i Didàctica, explicant aquelles experiències que, bé pel caràcter innovador bé per la seva eficàcia, cregueu que cal esmentar.

Els articles han de tenir una extensió d'entre quatre i sis pàgines DIN A4, escrites a doble espai, i han de dur un títol que en sintetitzi el contingut. Cal que lliureu

dos exemplars impresos de cada treball i, sempre que sigui possible, han d'anar acompanyats de l'article en suport informàtic (preferentment en l'aplicació Microsoft Word o, si no, WordPerfect).

Si voleu col·laborar amb nosaltres, feu-nos arribar els vostres escrits a:

Revista L'Arc

Institut de Ciències de l'Educació de la UIB
C/ de Miquel dels Sants Oliver, 2
07071 Palma (Balears)
Telèfon: 17 24 80
Telefax: 17 24 01